

مطالعه تاریخ معماری و شهرسازی کاشان با تکیه بر شاکله مفهومی جدل سه‌سویه لوفور

سپیده برزگر

چکیده

اکنون، فضا بهسان کالایی تولیدی که بارها وارد فرایندهای مبادلاتی می‌شود، با گستین از پیوندهای خود با زمان، به امری مجرد، ذهنی و ناقص بدل شده است. لوفور با پیشنهاد مطالعه فضا در پیوند با زمان و مکان، جنبه‌نوینی به مطالعات از این نوع افزود. این پژوهش با بهره‌گیری از شاکله مفهومی جدل سه‌سویه یا تریالکتیک فضایی لوفور در پی آن است که تاریخ معماری و شهرسازی کاشان را مطالعه کند. جدل سه‌سویه اشاره به روش تولید فضا دارد. در این سه‌گانه، هر جامعه‌ای در هر تاریخی، واحد روشی مختص به خود برای تولید فضایی ویژه برای خود است که در همان حال، امکاناتی برای پشتیبانی از گسترش آن روش ویژه تولید دارد. در جدل سه‌سویه، بر بعد تاریخی فضای شهری در کنار جنبه‌های فضایی آن پرداخته و ارتباط فضاهای سه‌گانه (دريافت، پنداشته و زیسته) در قالب اموری بینابینی بررسی می‌شود. این پژوهش مبتنی بر روش اسنادی است و داده‌های مورد نیاز آن بر اساس جست‌وجویی توصیفی‌تفسیری گردآوری شده‌اند. برای تکمیل یافته‌ها، از تحلیل محتوا و مقوله‌بندی یافته‌ها استفاده شد. ۷۲ سند تاریخی با توجه به معیارهای مختلف تعیین و مطالعه شدند. یافته‌های پژوهش نشان داد که فضای دریافت کاشان، واحد اندام‌وارگی، تقارن، تراکم، تکرارشوندگی و مرکزگرایی است که سلسله‌مراتب دقیقی میان فضاهای درون و بیرون دارد. بافت فشرده شهر کاشان، به همراه رون اصلی شهر، شعاعی بودن گذرها، و حصار دور خود، بر اساس ملاحظات اقلیمی، فرهنگی و دفاعی شکل گرفته است. در فضای پنداشته، کاشان به متأله کانون مذهبی نقش مهمی در رویدادهای تاریخی منطقه داشته که با وجود این، پیرو قدرت مرکزی بوده است. در ساخت فضای زیسته کاشان، آیین‌های مذهبی اصلی ترین عامل حضور جمعی مردم در فضاهای شهری بوده که بنا به مناسبت و رویدادهای خود، فضای زیسته منفاوتی در شهر ایجاد می‌کرده‌اند.

کلیدواژه‌ها: جدل سه‌سویه، فضای شهری، معماری، کاشان، لوفور.

مطالعه تاریخ معماری
و شهرسازی کاشان با
تکیه بر شاکله مفهومی
جدل سه‌سویه لوفور

* استادیار گروه معماری، مؤسسه آموزش عالی هنر شیراز، شیراز، ایران / barzegarsepide@honarshiraz.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱/۳ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۴/۲۰

۱. مقدمه

در دوران معاصر، فضا بهسان کالایی قابل تولید و مصرف با ورود به فرایند عرضه و تقاضا، از زمان جدا و به امری مسلط، ناقص و انتزاعی تبدیل شده است (Lefebvre, 1974: 400-420). مطالعه فضا از دیدگاه لوفور، در پیوند با زمان و مکان، این امکان را فراهم می‌آورد تا جنبه‌های تاریخی فضا بر اساس پیچیدگی خاص آن بررسی شود (Ibid: 15). برای آنکه بتوان فضا را در پیوند با زمان مطالعه کرد، باید به مطالعه تاریخی فضا پرداخت (شورچه، ۱۳۹۳: ۷۲). این مطالعه مستلزم کاربست چهارچوب نظری ویژه‌ای است که تحولات نظم فضایی را بر اساس شیوه‌های تولید آن در نظر می‌گیرد (Lefebvre, 1974: 86).

تریالکتیک فضایی یا جدل سه‌سویه، با توجه به تاریخ فضا، اشاره به سه جزء فضایی و در پیوند با یکدیگر دارد که در عین تضاد و انفکاک از هم، یکدیگر را تاب می‌آورند (کلمن، ۱۳۹۶: ۱۳۴). به باور لوفور (۱۹۷۴)، بر طبق آن، فضا متشکل از سه گونه دریافت، پنداشته و زیسته است که هریک ساحت بعد مختلفی از جامعه‌اند؛ فضای دریافته یا فضای ساختمان‌ها و شهر؛ فضای پنداشته یا فضای متخصصان حوزه محیط مصنوع مانند معماران، شهرسازان، نقشه‌برداران و حتی، جغرافی دانان؛ و فضای زیسته یا فضای مردمان.

در این پژوهش با تکیه بر روش مطالعات اسنادی، داده‌های مورد نیاز از منابع مختلف گردآوری شد که شامل جست‌وجویی توصیفی تفسیری بود. سپس برای کامل شدن تحلیل اسنادی، از تحلیل محتوا استفاده شد تا بررسی تاریخی فضای معماری و شهرسازی در شهر کاشان انجام شود. سندهای تاریخی مورد استفاده عبارت‌اند از: مقاله‌ها، داستان‌ها، ترانه‌ها، مثل‌ها، سفرنامه‌ها و حکایت‌ها که هریک به طریقی به مقوله‌های فضای معماری و شهرسازی در کاشان و در سه بعد دریافته، پنداشته و زیسته اشاره داشتند. بدین ترتیب، ۷۲ سند تاریخی انتخاب، مطالعه و سپس با توجه به موضوع پژوهش تحلیل شدند. برای مطالعه فضاهای سه‌گانه در شهر کاشان، پس از مطالعه و تحلیل منابع مطالعاتی، بر جسته‌ترین مقوله‌های فضایی بررسی و کاوشن شدند. پس از استخراج این مقوله‌ها، با استفاده از روش تحلیل موضوعی، مقوله‌ها در ارتباط با سه فضای دریافته، پنداشته و زیسته دسته‌بندی شدند.

۲. مبانی نظری پژوهش

۲-۱. فضا در ارتباط با زمان و مکان

طی نخستین سال‌های سده بیستم، نظریه نسبیت اینشتین به میان آمد و همچنین، پیشرفت‌هایی در

حوزه علم فیزیک مطرح شد. افزون بر این، بعد زمان در هنر، فضا را به زمان پیوند زد و پیوستاری ایجاد کرد که چهار بعد را (فضا، زمان، مکان و فعالیت‌ها) در بر می‌گرفت (Madanipour, 1996: 20). در حیطه مطالعات شهری، مفهوم زمانِ فضامند یا فضای زمانمند پیش کشیده شد که به دنبال تجربه کاوی و مشاهده واقعیت‌هایی بود که در فضاهای اجتماعی روی می‌داد (Lefebvre, 1992). از آن پس، فضا آن واسطه منفعل و بعيد نبود و همراه با نهادهای اجتماعی، دگرگونی‌هایی در سامان‌دهی آن جست‌وجو شد. بررسی فضا همراه با زمان، به مکانمندی زمان منجر شد (کرنگ و ثریفت، ۱۳۹۴: ۱۴-۱۵). کنش و واکنش میان زمان و فضا سبب شد تا زمان به مکان بازگردد و زمان مکانمند یا فضای زمانمند در مطالعات شهری در نظر گرفته شود (Lefebvre, 1992: 89).

به باور کوهن (۲۰۰۳)، ناهمگونی و گسیختگی منجر به تضاد و کثرت می‌شود و زمان بر آن دامن می‌زند (Cohn, 2003: 41). دوسرتو (۱۹۸۴) تضاد را شگردهای غیررسمی افراد در برابر مداخله‌های از پیش اندیشیده شده در بهره بردن از فضاهای عمومی می‌داند (de Certeau, 1984) که از دیدگاه لوفور (۱۹۷۴)، نمود مقاومت در برابر این مداخله‌ها، در تلاقی فضایی رخ می‌نماید؛ تلاقی میان فضای بازنمایی متشکل از نمادهای خلاقالنه و پیچیده زندگی اجتماعی، و بازنمایی فضا بهسان نظم اجباری برتر و ابزار انگاره‌های تخصصی شهرسازان و معماران (Lefebvre, 1974). در مطالعات شهری امروز، فضای جغرافیایی و سطح پوچ که به امری اقلیدسی و هندسی تعبیر می‌شود، جای خود را به فضای اجتماعی داده است (Laurier & Philo, 2007: 260). در نظر گرفتن فضا در ارتباط با زمان و مکان سبب می‌شود تا رویکرد مقایسه‌ای جایگزین نگاه مطلق‌گرا شود (Lefebvre, 1992: 83). زمان و فضا در ارتباط متقابل با یکدیگرند (Ibid: 8) و فضا و زمان در مکان نمود می‌یابند (Idem, 1974: 97)؛ بنابراین زمانِ مکانمند یا فضای زمانمند شکل می‌گیرد (Idem, 1992: 89).

۲-۲. فضا از دیدگاه اقتصاد سیاسی

امروزه برای پی بردن به ماهیت فضا باید به مطالعه تاریخی فضا پرداخت (شورچه، ۱۳۹۳: ۷۲). از جمله منابع مهم برای مطالعه فضا بر اساس دیدگاه‌های اقتصاد سیاسی، کتاب تولید فضا اثر لوفور است که برترین یافته‌های او درباره شهر و فضای شهری را در بر می‌گیرد. او طی شش سال مطالعه تاریخ معماری و شهرسازی کاشان با (۱۹۶۸-۱۹۷۴)، مقارن با جنبش‌های انقلابی بدین موضوع پرداخت (Merrifield, 2006: 99). تکیه بر شاکله مفهومی پس از گذشت ۱۷ سال، در سال ۱۹۹۱، این کتاب به زبان انگلیسی برگردانده شد. از آن پس، جلد سه سویه لوفور

لوفور هرچه بیشتر، به فیلسوفی نامدار در حوزه مطالعات فضای شهری بدل و آثارش، در مطالعه اجتماعی فضا بسیار تأثیرگذار شده بود (Aronowitz, 2007: 133).

او چهارچوب نظری قادرمندی را برای مطالعه رابطه سه‌سویه (تربیالکتیک) میان اجزای مؤثر بر دگرگونی‌های فضایی ارائه داد (Elden, 2006: 192). این چهارچوب نظری کمک می‌کرد تا تحولات مربوط به نظام فضایی بر اساس شیوه‌های تولید فضا بررسی شود. لوفور در کتاب یادشده، به ناسازی طبقه‌های فروست با قشر فرادست در شهر پرداخت و همچنین، چگونگی شکل‌گیری فضای اجتماعی را برای پدیداری هر دو گروه شرح داد (Lefebvre, 1974: 86). او نشان داد که شهرها مرکز تبادل میان این دو گروه‌اند و تناظر میان آن‌ها در فضا به منصة ظهور می‌رسد. برای نمونه، او به شهرهای صنعتی اشاره دارد و نشان می‌دهد که این شهرها، افزون بر آنکه مرکز اصلی تولید کالاهای صنعتی‌اند، فضایی اجتماعی برای بینان نهادن روابطی ناسازگار میان دو طبقه اجتماعی به شمار می‌آیند. در حقیقت، شهرهای صنعتی، مکانی برای شکل‌گیری ارتباطهای دوسویه و منتج از تولید است (Shields, 1999: 152). هاروی (1981) در ادامه پژوهش‌های لوفور نشان داد که این امر فقط به محدوده جغرافیایی خاصی بستگی ندارد (Harvey, 1981: 9).

لوفور (۱۹۷۰) تولید و تصرف فضا را به مثابه ابزارهایی برای ابقاء قدرت معرفی می‌کند و اگر مثال پارک‌های صنعتی را در نظر بگیریم، متوجه می‌شویم که آن‌ها فضاهایی نو و راهکاری شایع برای اشاعه تولید صنعتی‌اند (Lefebvre, 1970: 163). راهکارهایی از این دست، با سازویرگ دادن به قدرت، طبقه‌نويینی از کارگرانی را ایجاد می‌کنند که به تازگی به استخدام صنعت درآمده‌اند و بدین‌سان، ارتباط میان کارگران و طبقه‌فرادست، در قالب تولید فضایی نو، از نو تولید می‌شود (Lefebvre, 1973: 43–45).

۲-۳. جدل سه‌سویه یا تربیالکتیک فضایی

دیالکتیک واژه‌ای یونانی و برگرفته از واژه دیالگو است که مباحثه و مناظره معنی می‌دهد (طباطبایی، ۱۳۸۰: ج ۶، ۷۱). همچنین این واژه را به «مطالعه باورها بر اساس منطق، پرسش و پاسخ» تعبیر کرده‌اند (آریانپور و آریانپور، ۱۳۸۵: ج ۱، ۶۱۹). برخی هرالکلیتوس و عده‌ای دیگر، سقراط را خالقان آن می‌دانند. سقراط به شیوه مناظره و افلاطون، به کسب عقلانی معرفت در دیالکتیک تأکید ورزیده‌اند؛ اما هگل سه مرحله تر، آنتی‌تیز و سنتز را به میان آورد. مارکس و انگلس به پیروی از او، این سه مرحله را در مطالعه امور اجتماعی دنبال کردند (طباطبایی، ۱۳۸۰:

ج، ۶، ۷۱). با وجود این، لوفور (۱۹۷۴) بُعد دیگری بر این سه‌گانه افزود و پیوندی ناسازگار را میان پیکره و معنا قائل شد (Lefebvre, 1974: 27). او سازماندهی مکان‌های شهری را با توجه به روابط زیستی و کالبدی‌شان بررسی می‌کند. لوفور مقوله زمین در آرای مارکس را به فضا بدل نمود و از رهیافت دیالکتیک، به دیالکتیک سه‌سویه یا تریالکتیک دست یافت (Ibid). لوفور اذعان می‌دارد که در هر جامعه‌ای، روشی برای تولید فضا به کار می‌رود و با کاربست این روش، فضایی مختص به همان جامعه تولید می‌شود که با بسط آن روش‌های تولید، از همان فضای تولیدشده پشتیبانی می‌گردد (Goonewardena, 2008: 62). در فهم تریالکتیک فضایی باید توجه داشت که شهرنشینی تلاطمی نو در جامعه نوین امروز ایجاد کرده که مسئله شهری نام دارد و شامل تبدیل طبعت و زندگی اجتماعی روستایی به فضایی مصنوع و فرهنگ شهری است (Lefebvre, 1970: 15–16).

موضوع دیگر در تریالکتیک فضایی، همنشینی جنبه تاریخی فضای شهری با جنبه فضایی آن است (Elden, 2006: 195). در حقیقت، شهرنشینی به معنای طی شدن رؤیه دگرگونی‌های فضایی است (Lefebvre, 1970: 5).

تریالکتیک فضایی یا جدل سه‌سویه، شامل سه جزء در پیوند با یکدیگر است که این پیوند و همنشینی مانع از حفظ هویت یگانه آن‌ها نشده است. در حقیقت، این سه جزء از منطق دوگانه گریزان‌اند و در عین تضاد و انفکاک از هم، یکدیگر را تاب می‌آورند. همنهادی، هدف غایی در جدل سه‌سویه به شمار نمی‌آید، بلکه به هم پیوند زدن جنبه‌های عینی موضوع مورد پژوهش است. بنابراین در جدل سه‌سویه، بر دوگانگی پدیده‌ها و نقش بینایی فضای منزله عامل سوم تأکید می‌شود (کلمن، ۱۳۹۶: ۱۳۴). این سه جزء فضایی عبارت‌اند از: فضای دریافت، فضای پنداشته و فضای زیسته که لوفور آن‌ها را «کنش فضایی، بازنمایی‌های فضا و فضای بازنمایی‌شده» می‌نامد. این سه، بهنوبه خود، به سه شیوه تولید فضا اشاره دارند: نخست روش مادی یا کنش فضایی^۱، دوم روش ذهنی یا بازنمایی فضا^۲ و سوم روش زیستی یا فضای بازنمایی^۳. این سه‌گانه، در ارتباط با فضا بدلین ترتیب‌اند: فضای دریافت^۴ (کنش فضایی یا تمهدات فضایی در شهر)، فضای پنداشته^۵ (بازنمایی‌های فضا حاصل اقدامات دولتی، و فعالیت‌های کارشناسان برنامه‌ریزی فضا) و فضای زیسته^۶ (فضای بازنمایی‌شده، بازتاب زندگی روزانه افراد) (Merrifield, 1993: 173).

کنش فضایی بر درک کلی جهان تکیه دارد. ادراک فضا، حاصل کشمکش عقل سليم با تکیه بر شاکله مفهومی تناقض‌های زندگی روزمره است. با کنش فضایی است که امکان تولید و بازتولید مکان ایجاد جدل سه‌سویه لوفور

می شود و فضای ایجادشده به تولید فضایی اجتماعی می انجامد. در این گام، پیکرۀ کلی ساختمان‌ها، شهر و منطقه‌های آن به چشم می آید. به همین دلیل است که فضای دریافته خوانده می شود. «کنش فضایی دربرگیرنده تولید و بازتولید مکان‌ها و محیط‌های فضایی است که شیوه پیدایش جامعه را بیان می کنند». کنش فضایی «بر پیوستار و انسجام (فضایی- اجتماعی) تأکید دارد». این انسجام به معنای «قابلیت و کارکرد اجزای تشکیل‌دهنده فضا و ارتباط افراد جامعه با فضا» است. در حقیقت، کنش فضایی آن گونه‌ای از کنش اجتماعی است که به تجربه و ادراک راه می پابد (Lefebvre, 1974: 33-34).

بازنمایی فضا دربرگیرنده حوزه‌هایی از دانش و تخصص است که با فضا پیوند دارد. برای مثال، نقشه‌برداری، جغرافی، معماری و شهرسازی از آن جمله‌اند. در این حوزه‌ها، فضا در قالب منطقی، ریاضی و مختصاتی آن در نظر گرفته و بیان می شود. بازنمایی فضا یا فضای پنداشته، فضای برنامه‌ریزان، دانشمندان، عهددهاران تفکیک زمین، شهرسازان، مهندسان اجتماعی و هنرمندانی است که با گرایش علمی ویژه‌ای، به شناسایی فضا می پردازند. بازنمایی فضا ساحت تولیدکنندگان فضاست که آن را به صورت امری ذهنی تلقی می کنند (Ibid: 33-38). تولیدکنندگان و مختصان فضا بر بازنمایی انتزاعی فضا به باوری انتزاعی و کنشی انتزاعی می انجامد (Ibid: 39-41).

فضای بازنمایی یا فضای زیسته حاصل گفتمان‌های فضا و رسوب تاریخ در زندگی روزمره است. در این فضا، لحظه با زیست آدمیان همراه می شود. تجسم در این فضا، امری پیچیده و رمزآلود، آشکار یا نهان است. این فضا به اندیشیدن و تصور فضا ارتباط دارد. فضای بازنمایی واجد نظمی منسجم و متشكل از نمادهای ملموس و غیرکلامی است. فضای زیسته، راوی «عنصر خیال و نماد است که از تاریخ مردم ریشه گرفته و در تجربه زیسته ساکنان شهر ریشه دوانده است. فضای زیسته، فضایی زنده است؛ حس مکان مختص به خود را دارد؛ دربرگیرنده موقعیت‌ها و کنش‌هایی است که آن‌ها را زیسته‌ایم؛ از این‌رو امری زمانمند، جاری و سرزنده است. در فضای بازنمایی، تجربه زیسته و بی‌واسطه مردم با نمادها و تصویرها پیوند می‌یابد. فضای زیسته، فضای همه افرادی است که به‌گونه‌ای آن را زیسته‌اند. این فضا حبابی بر فضای کالبدی و امری کیفی است (Ibid: 39-42).

همان گونه که تصویر ۱ نشان می‌دهد، تولید اجتماعی فضا در این جدل سه‌سویه شکل می‌گیرد. این جدل میان سه فضای یادشده (دریافته، پنداشته و زیسته) در جریان است. فضای

دریافته آن نظم فضایی است که در آن روابط اجتماعی تولید، باز تولید می شوند. فضای پنداشته محل اعمال هژمونی قدرت است و در مقابل، فضای زیسته، در برابر این هژمونی مقاومت می کند (Ibid).

تصویر ۱: جدل سه‌سیوه و اجزای آن (حبیبی و بزرگر، ۱۳۹۷: ۵۱)

۳. پیشینهٔ پژوهش

در مطالعهٔ تاریخ معماری و شهرسازی شهرهای مختلف، پژوهش‌های متعددی از جمله سه‌سیوه استفاده کرده‌اند. جدول ۱ برخی از این پژوهش‌ها و جزئیات بیشتری را نشان می‌دهد.

جدول ۱: پیشینهٔ پژوهش

پژوهشگران (سال)	موضوع و مورد پژوهش	روش پژوهش	مفهوم‌های پژوهش	یافته‌های پژوهش
Lefebvre (1960)	نواحی روستایی شهری مورنه، فرانسه	مطالعه اسنادی، صنعتی-کشاورزی و مصاحبه و مشاهده	اختارهای اجتماعی، بهره‌وری	تعامل میان طبقه‌های اجتماعی، ساخت و باز ساخت، تعریف و بازتعریف آنها و در نتیجه، شکل‌گیری فضای اجتماعی جدید؛ زاده شدن فضای شهری از کشندهای مادی، اجتماعی-سیاسی، فرهنگی و روزمره

پژوهشگران (سال)	موضوع و مورد پژوهش	روش پژوهش	مفهومهای پژوهش	یافته‌های پژوهش
Simpson (2008)	بررسی فضای دریافت، پنداشته و زیسته در لندن	استناد به جدل سه‌سویه در کاوش رفتارهای حرکتی افراد در فضا	تأثیر مقابل فضای پنداشته و زیسته در مطالعه رفتارهای حرکتی مردم در فضاهای شهری	بازتاب جزئیات از زندگی روزمره در فضای زیسته و تقابل آن با فضای پنداشته
Prescott (2011)	بازنمایی فضاهای شهری لندن در روایتها و داستانها	استفاده از جمل سه‌سویه و نظریه تولید فضا با رجوع به داستان‌های معاصر	مطالعه افسانه‌ها، تاریخ و ادبیات بهمنزله بستر و قوع روایتها	نقش‌پذیری فضاهای شهری بر اساس رویدادهای زندگی روزمره
Schmider (2012)	مطالعه فضای دریافت، پنداشته و زیسته در شهر بلفارست	خوانش داستان‌های معاصر	نقش‌پذیری فهرمانی داستان در زندگی شخصی و اجتماعی	بازنمایی ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی در فضای روایتی داستان‌ها و بازنمایی‌های فضایی.
Lehtovuori & Koskela (2013)	تولید اجتماعی فضا در شهر لیسبون	روش قوم‌گاری؛ مشاهده مستقیم؛ پژوهش میدانی	معیارهای مؤثر بر تأثیر مقابل فضای دریافت، پنداشته و زیسته	فضای شهری بهسان ضد مثالی در برابر سلطه گفتمان غالب.

۴. روش پژوهش

این پژوهش مبتنی بر روش اسنادی است که در پژوهش‌های علوم اجتماعی و شهری کاربرد بسیاری داشته است. در این روش، داده‌های مورد نیاز درباره رویدادها و پدیده‌ها، از منابع مختلف گردآوری می‌شود که شامل جست‌وجویی توصیفی‌تفسیری است. سپس برای کامل شدن تحلیل اسنادی، می‌توان از تحلیل محتوا استفاده کرد. روش تحلیل محتوا کمک می‌کند تا محتواهای مختلف با یکدیگر تطبیق و تدقیق داده شود. با کمک روش تحلیل محتوا می‌توان متن‌های مختلف با یکدیگر تطبیق و تدقیق داده شود. برای تحلیل محتوا باید به شناخت مسئله، پیکره‌بندی، مقوله‌یابی و سپس شمارش یا تفسیر پرداخت. در این پژوهش، از روش مطالعه اسنادی و تحلیل محتوا برای بررسی تاریخی فضا در شهر کاشان استفاده شد. سندهای تاریخی مورد استفاده عبارت‌اند از: مقاله‌ها، داستان‌ها، ترانه‌ها، مثل‌ها، سفرنامه‌ها و حکایت‌ها که هریک به طریقی به مقوله‌های فضای کاشان در سه بعد دریافت، پنداشته و زیسته اشاره داشتند. تا زمان نگارش این مقاله در سال ۱۴۰۰، با استناد به پایگاه کتابخانه‌ای نور و منابع آن، حدود ۱۰ هزار کتاب تاریخی

و ۱۲ هزار مقاله وجود داشته که به گونه‌ای به تاریخ کاشان پرداخته‌اند. با توجه به منابع مطالعاتی در دسترس، بررسی تاریخی این مقاله از دوران صفوی تا پهلوی را شامل می‌شود. منابع گردآوری شده بر اساس پنج معیار اعتبارسنجی شدن: الف. زمان انتشار سند تاریخی؛ ب. یافتن سندی قدیمی‌تر از سند مورد نظر؛ ج. مهارت نویسنده‌گان در نگارش سند؛ د. ناشر سند. با توجه به این پنج معیار، مواردی برگزیده شد که از بیشترین پیوند موضوعی و پشتونه تاریخی برخوردار بودند. بدین ترتیب، ۷۲ سند تاریخی انتخاب، مطالعه و سپس با توجه به موضوع پژوهش، تحلیل شدند.

۵. یافته‌های پژوهش

شهر کاشان واقع در استان اصفهان، در مجاورت کویر قرار دارد. از نظر جغرافیایی، کاشان را جزوی از سرزمین «جبال» می‌دانند و به گفته لطفعلی بیک، کاشان جزء اقلیم چهارم است (بیرشک، ۱۳۷۴: ۳۸۱). به گفته مستوفی در سده هشتم، مردم کاشان بسیار به مذهب تشیع پایبندند. او این مردمان را حکیم وضع و لطیف طبع می‌نامد (افشار، ۱۳۵۵: ۴۳۱). در اسناد مختلف، کاشان را به قاسان، کاسان و قاشان نامیده‌اند. نام کاشان را برگرفته از پادشاهان باستانی (کی آشیان)، رودخانه کاسه و معرف آن قاسان، سکونت قوم کاس یا کاش (کاشو) می‌دانند. همچنین کاشان را برگرفته از واژه کاش و کاشانه به معنای معبد یا مکان برگزاری جشن، قلعه‌های چهل حصاران و کاهشان دانسته‌اند (صادقی، ۱۳۸۶: ۳۶-۴۰). پرداختن به شهر کاشان، با توجه به سابقه تاریخی این شهر موضوع پژوهش‌های بسیاری بوده است. مجموعه سندهای تاریخی که شهر کاشان را از جنبه‌های گوناگونی مطالعه کرده‌اند، به چندین مقوله‌های پر تکرار پرداخته بودند که جدول ۲ آن‌ها را نشان می‌دهد.

سپس با توجه به جدول ۲ و پر تکرارترین مقوله‌هایی که در این سندهای تاریخی آمده است؛ اصلی‌ترین مقوله‌هایی استخراج شد که با تاریخ معماری و شهرسازی کاشان ارتباط داشتند و درمجموع، شامل ۷۲ سند تاریخی است که در جدول ۲ آمده‌اند. پس از آن، ارتباط موضوعی آن‌ها با فضاهای سه‌گانه (دریافت، پنداشته و زیسته) تدقیق و بر جسته‌ترین مقوله‌های فضایی (مرتبط با معماری و شهرسازی کاشان) طبق جدول ۳ کاوش شدند.

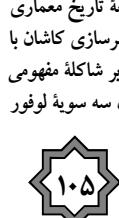
مطالعه تاریخ معماری
و شهرسازی کاشان با
تکیه بر شاکله مفهومی
جدول سه سویه لغفور

جدول ۲: پژوهش‌های مرتبط با تاریخ کاشان و مقوله‌های پر تکرار

منابع مطالعاتی تاریخی	اصلی‌ترین مقوله‌های پر تکرار درباره تاریخ کاشان (تعداد دفعات ذکر شده در سند تاریخی)
<p>۱. افشار (۱۳۵۵) ۲. اولویه (۱۳۷۱) ۳. آذربایجان (۱۳۳۶) ۴. آزوین و نیازی (۱۳۸۵) ۵. آذند (۱۳۸۷) ۶. بزرگزاد (۱۳۵۰) ۷. بالانزی (۱۳۶۴) ۸. بیرونی (۱۳۷۴) ۹. باکادامن (۱۳۸۵) ۱۰. جعفریان (۱۳۷۶) ۱۱. جم (۱۳۹۵) ۱۲. چیت‌سازیان (۱۳۹۱) ۱۳. حائری (۲۰۱۲) ۱۴. حائری و همکاران (۱۳۸۳) ۱۵. حسینی (۱۳۹۰) ۱۶. حیاتی و همکاران (۱۳۹۶) ۱۷. حیدرخانی (۱۳۹۴) ۱۸. حیدری و همکاران (۱۳۹۶) ۱۹. خدابخشیان و مفیدی (۱۳۹۳) ۲۰. دادر و همکاران (۱۳۹۵) ۲۱. دالمانی (۱۳۳۵) ۲۲. دلواه (۱۳۴۸) ۲۳. دیولافوا (۱۳۳۲) ۲۴. راوندی (۱۳۵۴) ۲۵. راوندی (۱۳۶۳) ۲۶. رجبی (۱۳۸۵) ۲۷. رحمانی و میرزا (۱۳۹۷) ۲۸. رزم‌جو (۱۳۹۰) ۲۹. رضابی پور و ایرانی بهبهانی (۱۳۹۵) ۳۰. زارع و همکاران (۱۳۹۱) ۳۱. زندیه و پورودی نژاد (۱۳۸۹) ۳۲. زنگنه (۱۳۸۵) ۳۳. سادات بیدگلی (۱۳۹۶) ۳۴. سلطان محمد میرزا قاجار (۱۳۶۴) ۳۵. سلمانی (۱۳۷۵) ۳۶. سید کباری (۱۳۷۸)</p>	<p>ویژگی‌های معماری و شهرسازی کاشان (۷۲) ویژگی‌های فرهنگی و مشهور مردم در میان دیگر اقوام (۲۹) وجود روادخانه‌های دائمی و فصلی در محدوده (۳۱) وجه‌تسمیه شهر (۵۹) میزان فعالیت زنان در کارهای صنعتی (۳۰) مقامات فرهنگی مردم در برابر حمله غول (۲۶) مطالعه وضعت سیاسی کاشان طی دوره‌های تاریخی مختلف (۲۸) مطالعه گرم‌ترین و سردترین ماههای سال (۳۲) شیب غالب شهر (۲۹) شكل‌گیری نهضت پهلوانان پس از مشروطه در کاشان (۲۱) روش‌های استفاده از منابع ائم (۵۶) دوره‌های افول و اوج توجه به کاشان در میان زمامداران مختلف در طول تاریخ (۳۵) جهت وزش باد غالب (۳۴) جهت باد مطلوب در فصل‌های مختلف سال (۳۱) جمعیت‌های ساکن در شهر طی دوره‌های مختلف تاریخی (۳۸) تشیع‌های سیاسی در بدنۀ قدرت مرکزی و تأثیر آن بر کاشان طی تاریخ (۳۹) توزریق صنعت مدرن در دوره پهلوی (۱۵) پهنه‌جغرافیایی و محل استقرار شهر (۵۶) بررسی مساحت پهنه‌های سرسیز در منطقه (۳۳) بررسی مذهب و ویژگی‌های فرهنگی مردمان ساکن در شهر در طول تاریخ (۴۲) بررسی فرهنگ کار در میان مردم (۴۶) بررسی طبقه اجتماعی شهر (۲۶) بررسی شکل‌گیری قدرت شیعی در شهر کاشان و قم (۵۹) بررسی چشمهدۀ جاری در محدوده (۴۹) باورهای خرافی رایج در میان مردم کاشان (۳۴)</p>

جدول ۳: دسته‌بندی مقوله‌های فضایی مستخرج از منابع مطالعاتی و مصداق‌های تاریخی آن

فضای دریافت		
مطالعاتی	مصداق‌های تاریخی	مفهوم‌های اصلی
نظم انسادامواره، متقارن، متراکم، تکرارشونده و دیولاپوا (۱۳۳۲)؛ شاردین (۱۳۳۶)؛ نراقی (۱۳۴۵)؛ مشکوتوی افشار (۱۳۵۵)؛ صدرایی خسروی (۱۳۷۳)؛ بیرشك (۱۳۷۴)؛ کالاتر ضرایی (۱۳۷۸)؛ نراقی (۱۳۸۲)؛ حائزی و همکاران (۱۳۸۳)؛ آزوین و نیازی (۱۳۸۵)؛ پیدگلی و ساروخانی همکاران (۱۳۸۵)؛ اورشی و همکاران (۱۳۸۵)؛ سادات (۱۳۸۷)؛ پیدگلی و ساروخانی (۱۳۸۷)؛ ناجی نصرآبادی (۱۳۸۷)؛ نجومیان (۱۳۸۷)؛ زندیه و پروردی نژاد (۱۳۸۹)؛ گرجی مهبانی و همکاران (۱۳۹۰)؛ طبییان و همکاران (۱۳۹۰)؛ راضی پور و ایرانی بهبهانی (۱۳۹۵)؛ زایع و همکاران (۱۳۹۴)؛ قاضی و همکاران (۱۳۹۲)؛ خدابخشیان و مفیدی (۱۳۹۳)؛ نسوانخش و همکاران (۱۳۹۳)؛ موقو و همکاران (۱۳۹۴)؛ دادر و همکاران (۱۳۹۵)؛ حیاتی و همکاران (۱۳۹۶)؛ حیدری و همکاران (۱۳۹۶)؛ غفوریان و همکاران (۱۳۹۶)؛ محمدي و مختاری (۱۳۹۷).	نظم مرکزگرا با پیکره‌ای ساده پیرامون حیاط مرکزی، تفکیک دقیق فضایی درون و بیرون با رعایت سلسه‌مراتب مشخص، دسته‌بندی عملکردی.	ویژگی‌های کالبدی خانه‌ها
فضای بنایی و گذرها شعاعی	فسرده‌گی بافت با بیشترین دیوارهای اشتراکی و چهنجکنی اصلی شمال به جنوب در کوچه‌های شعاعی	جانمایی بنایا و گذرها
فضای شهر	محدود بودن هندسه شهر در دایره‌ای محصور و نفوذناپذیر با دروازه‌هایی مشخص، گسترش محور اصلی فرهنگی اجتماعی شهر در راستای بازار با هندسه مرکزگرا، تفکیک دقیق بافت شهر بر اساس ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی و مذهبی افراد.	شاکله فضایی شهر
استخوانبندی شهر	شکل‌گیری فضاهای جمعی در نقاب و حجاب در محل گذرها اصلی	استخوانبندی شهر
نظم فضایی کالبدی	شکل‌گیری اولیه مسنته شهر در مسیرهای ارتباطی میان واحدهای زیستی حافظ منابع آب	نظم فضایی کالبدی
تسلس فضایی	محصوریت کامل فضاهای شهری با گذرها سرپوشیده، طاق‌ها و پیاده‌راه‌ها و فضاهای حائل	تسلس فضایی
نظام دفاعی	فراآنی و پراکندگی قلعه‌های حافظ مجتمع‌های زیستی	نظام دفاعی
فضای پنداشته		
مطالعاتی	مصداق‌های تاریخی	مفهوم‌های اصلی
دیولاپوا (۱۳۳۲)؛ نراقی (۱۳۴۳)؛ نراقی (۱۳۴۵)؛ فلاندن (۱۳۵۶)؛ بیرشك (۱۳۷۴)؛ کالاتر ضرایی (۱۳۷۸)؛ نراقی (۱۳۸۲)؛ اورشی و همکاران (۱۳۸۵)؛ اولوبوس (۱۳۷۱)؛ بیرشك (۱۳۷۴)؛ صادقی (۱۳۷۶)؛ Haeri (۲۰۱۲)؛	پیداشر و پختایش تاریخی مدیریت منابع محدود آب، جداول گروههای قومی مذهبی، استقرار کانون تشیع در شهر	پیداشر و پختایش تاریخی نهادهای قدرت
نراقی (۱۳۴۵)؛ اویلویه (۱۳۷۱)؛ بیرشك (۱۳۷۴)؛ سید کباری (۱۳۷۸)؛ سادات بیدگلی (۱۳۹۶)؛ شیرین پیشش و همکاران (۱۳۹۶)؛ رحمایان و میرزاچی (۱۳۹۷).	استفاده قدرت از انضباط اقتصادی، سیاسی و مذهبی	روش‌های اعمال انضباط کالبدی
فضای زیسته		
مطالعاتی	مصداق‌های تاریخی	مفهوم‌های اصلی
دیولاپوا (۱۳۳۲)؛ دالمانی (۱۳۳۵)؛ آرسی (۱۳۳۶)؛ نراقی (۱۳۴۵)؛ دلاواله (۱۳۴۸)؛ بزرگ‌زاد (۱۳۵۰)؛ راوندی (۱۳۵۴)؛ افشار (۱۳۵۵)؛ راوندی (۱۳۶۳)؛ گلچین معانی (۱۳۷۴)؛ سلمانی (۱۳۷۶)؛ صدری (۱۳۷۶)؛ وامبری (۱۳۸۱)؛ ناصریخت (۱۳۸۱)؛ نراقی (۱۳۸۲)؛ شجری (۱۳۸۴)؛ پاکدامن (۱۳۸۵)؛ شاطری (۱۳۸۵)؛ کلمر (۱۳۸۵)؛ کالاتر ضرایی (۱۳۸۷)؛ رزمجو (۱۳۹۰)؛ چیت‌سازیان (۱۳۹۱)؛ فتوحی رو دمعجنی (۱۳۹۳)؛ مزرعتش (۱۳۹۴)؛ جم (۱۳۹۵).	اهمیت آئین‌های مذهبی در حضور گروهی افراد در فضای شهری (مانند مراسم شمع‌زنی و چهل‌منبر، جرباده‌گردانی، توغ‌گردانی، کتل‌گردانی، بیرق‌گردانی، علمات‌گردانی، مراسم شام غریبان، مراسم شترکشان و بیڑه ماه محرم)	حضور مردم در فضا

۶. بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه، با بررسی منابع مطالعاتی موجود درباره تاریخ کاشان، به ۷۲ سند تاریخی پرداخته شد که به ویژگی‌های معماری و شهرسازی کاشان اشاره داشتند. سپس از مجموع این منابع، مقوله‌های اصلی در سه دسته فضاهای دریافت، پنداشته و زیسته و همچنین، مصادق‌های تاریخی آن‌ها مشخص شد. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که در حوزه فضای دریافت، معماری کاشان، با نظمی اندازه‌واره، متقارن، متراکم، تکرارشونده و مرکزگرا با پیکره‌ای ساده شکل گرفته است. همچنین، میان فضاهای اندرونی و بیرونی سلسله‌مراتب مشخص و دقیق رعایت شده است. در بافت شهری کاشان، فشردگی بالایی یا بیشترین دیوارهای اشتراکی دیده می‌شود و برای بهره‌گیری شهر از بهترین ویژگی‌های اقلیمی، جهت‌گیری اصلی از شمال به جنوب و گذرها شعاعی بوده‌اند. دسته‌بندی عملکردها از دیگر ویژگی‌های معماری کاشان است که در قالب فضاهای زمستان‌نشین و تابستان‌نشین پیرامون حیاط مرکزی مستقر می‌شدند. برای بهبود شرایط محیطی و همچنین، افزایش قابلیت دفاعی شهر، هندسه کاشان در دایره‌ای محصور و نفوذناپذیر بوده که دروازه‌هایی مشخص داشته است. اصلی‌ترین محور گسترش شهر در راستای بازار با هندسه مرکزگرا بوده است. بافت شهر کاشان، تقسیم‌بندی دقیقی بر اساس مذهب افراد، طبقه اجتماعی و موقعیت شغلی آنان داشته است. گذرهای شهر کاشان به دلیل ملاحظات اقلیمی و سلسله‌مراتب فضایی در نقاب و حجاب بوده و فضاهای حائل یا میان‌در نقش مهمی در ارتباط فضایی داشته‌اند؛ به گونه‌ای که هیچ‌گونه دیدی مستقیمی به فضاهای داخلی وجود نداشته و بنا به ضرورت، از فضاهای میان‌در برای حفظ حریم استفاده می‌شده است. استفاده از ورودی‌های متعدد، تعداد اتاق‌ها، هشتی‌ها، دالان‌ها و جلوخان‌ها همگی از جمله تمهیدات معماری کاشان برای پرهیز از ورود دید و حضور فردی غریبه به فضاهای اندرونی بوده است. در شهرسازی نیز، محله‌های شهر بر اساس سلسله‌مراتب فضایی و دسترسی و همچنین، با توجه به ملاحظات مذهبی و وابستگی‌های قومی و حرفه‌ای تفکیک شده‌اند. این نظم و انضباط فضایی همراه با دگرگونی‌های انتظامی از سال‌های پایانی دوره قاجار و آغاز سلسله پهلوی، دستخوش دگرگونی‌های دفعی و آمرانه شد؛ به گونه‌ای که کالبد و پیکره شهر به ناگهان تغییر یافت. تغییر شیوه تولید کارگاه‌های سنتی، تغییرات شبکه گذرهای درون‌شهری و بین‌شهری، بناهای شاخص و جدیدی که با ساختمان‌های پیرامونی خود متفاوت بودند و در حاشیه خیابان‌های جدید مستقر می‌شدند از جمله این دگرگونی‌های یک‌باره‌اند.

بر اساس منابع تاریخی، در منطقه کاشان، قلعه‌های متعددی وجود داشته که حافظ مجتمع‌های زیستی موجود در این محدوده بوده‌اند. این قلعه‌ها وظیفه حفاظت و مدیریت منابع آب موجود در منطقه را انجام می‌دادند. مطالعات تاریخی درباره فضای پنداشته نشان داد که تشکل‌های تاریخی قدرت در کاشان و قم همراه با یکدیگر شکل گرفته‌اند. شهر کاشان در طول تاریخ، همواره از کانون‌های اصلی مذهب شیعه در ایران به شمار می‌آمده است. تشکل‌های فضایی شهر نیز، پس از آنکه مدرنیسم به ایران راه گشود، دستخوش تغییرات چشمگیری شد. در طول تاریخ، قدرت داخلی در پی استفاده از نظم سیاسی، مذهبی و اقتصادی برای مهار فضا در شهر کاشان بوده که این نظم و انضباط در دوران صفوی، قدرتمند و در دوران قاجار، آشفته و از هم گسیخته عمل کرده است. قدرت‌های استعمارگر خارجی نیز، همواره در پی سلطه بر کشور از طریق مهار قطب‌های اقتصادی، سیاسی و مذهبی بوده‌اند. با توجه به اهمیت تاریخی کاشان، رکود اقتصادی ایران در سال‌های پایانی قاجار، منجر به رکود فعالیت‌های صنعتی و تولیدی در شهر شد به گونه‌ای که تلاش قدرت پهلوی برای تزریق صنعت به شهر بی‌نتیجه ماند.

در ساحت فضای زیسته کاشان، آیین‌های فرهنگی-مذهبی نقش پررنگی در فضای زیسته مردم داشته‌اند. برای مثال، در مراسم ماه محرم، آیین‌هایی مانند مراسم شترگُشان بر حضور مردم در فضاهای جمعی شهری تأثیرگذار بوده است. افزون بر آن، هر یک از این آیین‌ها، با توجه به ماهیت خود، حال و هوای متفاوتی به این حضور جمعی در فضا بخشیده‌اند.

پی‌نوشت‌ها

1. Spatial Practice
2. Representation of Space
3. Representational Space
4. Perceived Space
5. Conceived Space
6. Lived Space

منابع

۱. آربری، جان آرتور (۱۳۳۶)، میراث ایران، ترجمه احمد بیرشک و دیگران، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
۲. آروین، عباسعلی و نیازی، محسن (۱۳۸۵)، «خانه‌های تاریخی کاشان؛ ویژگی‌های اقلیم‌شناسنامه معماری و شهرسازی کاشان با تکیه بر شاکله مفهومی بومی شهر کاشان»، فصلنامه کاشان‌شناسنامه، سال اول، شماره ۳، ۸۳-۱۰۷.
۳. آریانپور، عباس و آریانپور، منوچهر (۱۳۸۵)، فرهنگ انگلیسی به فارسی، تهران: جهان رایانه.

۴. آژند، یعقوب (۱۳۸۷)، *نگارگری ایرانی*، تهران: سمت.
۵. افشار، ایرج (۱۳۵۵)، *مختصر جغرافیای کاشان*، تألیف عبدالحسین سپهر، فرهنگ ایران‌زمین، شماره ۲۲، ۴۳۰_۴۵۸.
۶. اولیویه، گیوم آنتوان (۱۳۷۱)، *سفرنامه اولیویه، گردآوری غلامرضا و رهرام*، ترجمه محمد طاهر قاجار، تهران: اطلاعات.
۷. بزرگ زاد، حبیب‌الله (۱۳۵۰)، *جشن‌ها و اعياد ملی و مذهبی در ایران قبل از اسلام*، اصفهان: چاپخانه داد.
۸. بلاذری، احمد بن یحیی (۱۳۶۴)، *فتح‌البلدان*، گردآوری محمد فروزان، ترجمه آذرتاش آذرنوش، تهران: سروش.
۹. بیرشک، ثریا (۱۳۷۴)، «چگونگی روند توسعه و تکامل شکل‌گیری شهر کاشان در بستر تاریخ، کتاب اول: از آغاز تا آخر دوره سلجوقیان»، *مجموعه مقالات کنگره تاریخ معماری و شهرسازی ایران*، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه)، ۳۷۹_۳۹۹.
۱۰. پاکدامن، ناصر (۱۳۸۵)، «کاشان در صد سال پیش»، *فرهنگ مردم*، شماره ۱۹ و ۲۰، ۲۵_۱۶.
۱۱. جعفریان، رسول (۱۳۷۶)، «پیشینه تشیع در کاشان»، *کیهان اندیشه*، شماره ۷۲، ۱۸۳.
۱۲. چیت‌سازیان، امیرحسین (۱۳۹۱)، «رنگ و رنگرزی در فرش کاشان»، *کاشان شناخت*، دوره ۵، شماره ۲، ۱۱۶_۱۳۵.
۱۳. حائری، محمدرضا، اعتماد، گیتی و حسامیان، فخر (۱۳۸۳)، *شهرنشینی در ایران*، تهران: آگاه.
۱۴. حبیبی، میترا و بزرگر، سپیده (۱۳۹۷)، «معیارهای ضربانگ‌کاوی زندگی روزانه در تولید اجتماعی فضای شهری با تکیه بر تجارب پژوهشی»، *صفه*، سال بیست و هشتم، شماره ۸۱، ۴۷_۶۳.
۱۵. حیدرخانی، مریم (۱۳۹۴)، «نقاشی ایرانی در مقام منع تاریخی معماری ایران»، *مطالعات معماری ایران*، سال چهارم، شماره ۷، ۱۵۱_۱۶۳.
۱۶. حیدری، علی‌اکبر، قاسمیان اصل، عیسی و کیاپی، مریم (۱۳۹۶)، «تحلیل ساختار فضایی خانه‌های سنتی ایران با استفاده از روش نحو فضای مطالعه موردی: مقایسه خانه‌های یزد، کاشان، اصفهان»، *مطالعات شهر ایرانی اسلامی*، شماره ۷، ۲۱_۳۳.
۱۷. خدابخشیان، مقدی و مفیدی، مجید (۱۳۹۳)، «فضاهای زیرزمینی در معماری اقلیم گرم و خشک»، *هویت شهر*، سال هفدهم، شماره ۸، ۳۵_۴۴.
۱۸. دادر، صدیقه، دانش، فاطمه و عباسی، زهرا (۱۳۹۵)، «بررسی ساختار کالبدی بازار به عنوان عنصر حیاتی شهرهای قدیم؛ موردپژوهی: بازار کاشان»، *مدیریت شهری*، سال پانزدهم، شماره ۴۴، ۲۳۱_۲۲۱، ۲۲۱_۲۵۲.
۱۹. دالمانی، هانری رنه (۱۳۳۵)، *سفرنامه از خراسان تا بختیاری*، ترجمه محمدعلی فرهوشی، تهران:

امیرکبیر.

۲۰. دلواوه، پیترو (۱۳۴۸)، سفرنامه دلواوه، ترجمه شاعع الدین شفاه، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
۲۱. دیولافو، ژان (۱۳۵۷)، سفرنامه مادام دیولافو: ایران، کلده، شوش، ترجمه علی محمد فرهوشی، تهران: خیام.
۲۲. راوندی، مرتضی (۱۳۵۴)، تاریخ اجتماعی ایران، جلد اول، تهران: امیرکبیر.
۲۳. —— (۱۳۶۳)، تاریخ اجتماعی ایران، جلد ششم، تهران: امیرکبیر.
۲۴. رجی، پرویز (۱۳۸۵)، کاشان در زمان ناصرالدین شاه و مشروطیت، گنجینه اسناد، ۶۲، ۸۵-۹۵.
۲۵. رحمانیان، داریوش و میرزایی، مهدی (۱۳۹۷)، «نظام مالکیت آب در روزگار قاجاریه؛ نمونه موردی: کاشان و پیرامون»، تحقیقات تاریخ اجتماعی، ۸(۲)، ۱-۲۵.
۲۶. رزمجو، توران (۱۳۹۰)، «نگاهی به مکتب واسوخت در تاریخ ادبیات ایران»، کتاب ماه ادبیات، شماره ۱۶۰، ۸۰-۸۴.
۲۷. رضایی‌پور، مریم و ایرانی بهبهانی، هما (۱۳۹۵)، «باغ کنه فین و محدوده میان آن تا باغ فین»، مطالعات معماری ایران، سال اول، شماره ۹، ۷-۲۳.
۲۸. زارع، لیلا، نقیزاده، محمد و حریری، شراره (۱۳۹۱)، «رابطه طبیعت و حیاط مرکزی با نگاه به معماری مسکن ایرانی کاشان»، هویت شهر، سال ششم، شماره ۱۲، ۴۹-۶۰.
۲۹. زندیه، مهدی و پروردی‌تراد، سمیه (۱۳۸۹)، «توسعه پایدار و مفاهیم آن در معماری مسکونی ایران»، مسکن و محیط روستا، سال ۲۹، شماره ۳۰، ۲-۲۱.
۳۰. زنگنه، زهره (۱۳۸۵)، «سفرنامه کاشان»، فرهنگ مردم، شماره ۱۹ و ۲۰، ۲۶-۳۵.
۳۱. سادات بیدگلی، سید محمود و ساروخانی، زهره (۱۳۸۷)، «بررسی علل تاریخی ساقلیمی ایجاد اویی‌ها در منطقه کاشان»، گنجینه اسناد، سال اول، شماره ۱، ۲۵-۳۶.
۳۲. سلطان محمد میرزا قاجار (۱۳۶۴)، سفرنامه سیف‌الدوله معروف به سفرنامه مکه، گردآوری علی‌اکبر خداپرست، تهران: نشر نی.
۳۳. سید کباری، علیرضا (۱۳۷۸)، حوزه‌های علمیه شیعه در گستره جهان، تهران: امیرکبیر.
۳۴. شاردن، سر جان (۱۳۶۶)، سیاحت‌نامه شاردن، جلد سوم، ترجمه محمد عباسی، تهران: امیرکبیر.
۳۵. شاطری، علی‌اصغر (۱۳۸۵)، «محرم در کاشان»، فرهنگ مردم، شماره ۱۹ و ۲۰، ۹۸-۱۰۵.
۳۶. شجری، رضا (۱۳۸۴)، «دگرگونی‌های صوتی و آولی در لهجه کاشانی»، کاشان شناخت، شماره ۱، ۳۸-۵۱.
۳۷. شورچه، محمود (۱۳۹۳)، فوکو فضا و برنامه‌ریزی، تهران: انتشارات مدیران امروز. جلد سه سویه لوفوور

۳۸. شیرین‌بخش، زهره و دیگران (۱۳۹۶)، «رابطه مالیاتی دولت و اصناف در دوره پهلوی اول: نارضایتی از مالیات صنفی»، *تحقیقات تاریخ اجتماعی*، سال هفتم، شماره ۱، ۱۵۵-۱۸۸.
۳۹. صادقی، مصطفی (۱۳۸۶)، *کاشان در مسیر تسبیح*، جلد اول، قم: شیعه‌شناسی.
۴۰. صدرایی خویی، علی (۱۳۷۳)، *سیماهی خوی*، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
۴۱. صدری، مهدی (۱۳۷۶)، «اصطلاحات کشاورزی منطقه کاشان»، *نامه فرهنگستان*، شماره ۱۱، ۶۶-۷۴.
۴۲. طاهباز، منصوره، جلیلیان، شهربانو و موسوی، فاطمه (۱۳۹۱)، «آموزه‌هایی از معماری اقلیمی گذرهای کاشان؛ تحقیق میدانی در بافت تاریخی شهر»، *مطالعات معماری ایرانی*، سال اول، شماره ۱، ۵۹-۸۳.
۴۳. طاهباز، منصوره و دیگران (۱۳۹۲)، «نورپردازی طبیعی در خانه‌های سنتی کاشان»، *مطالعات معماری ایرانی*، سال اول، شماره ۴، ۷۷-۱۰۸.
۴۴. طباطبایی، محمدحسین (۱۳۸۰)، *اصول فلسفه و روش رئالیسم*، قم: صدرا.
۴۵. طبیان، منوچهر، چربیگو، نصیه و عبدالهی مهر، انسیه (۱۳۹۰)، «بازتاب اصل سلسله‌مراتب در شهرهای ایرانی اسلامی»، *آرمان شهر*، سال چهارم، شماره ۷، ۶۳-۷۶.
۴۶. عباس‌نیا، محسن، ابراهیم‌زاده، عیسی و عسکری، الهه (۱۳۹۰)، «شناسایی و ارزیابی دقیق نواحی آب و هوایی استان اصفهان از دیدگاه آسایش اقلیم گردشگری»، *اندیشه جغرافیایی*، سال پنجم، شماره ۱۰، ۱۲۷-۱۴۹.
۴۷. غفوریان، میترا، پی سخن، مینا و حصاری، الهام (۱۳۹۶)، «گونه‌شناسی سازمان فضایی و سلسله‌مراتب ورود در خانه‌های ایرانی با تأکید بر محرومیت»، *نشریه علمی پژوهشی برنامه‌بریزی توسعه کالبدی*، سال سوم، شماره ۷، ۱۲۹-۱۴۴.
۴۸. فتوحی رودمعجنی، محمود (۱۳۹۳)، «سبک و اسوخت در شعر فارسی»، *ویژه‌نامه نامه فرهنگستان (شبه قاره)*، سال دوم، شماره ۳، ۷-۳۳.
۴۹. فلاندن، اوژن (۱۳۵۶)، *سفرنامه اوژن فلاندن به ایران*، ترجمه حسین نورصادقی، تهران: انتشارات اشرافی.
۵۰. فیگوئرا، دن گارسیا دسیلوا (۱۳۶۳)، *سفرنامه دن گارسیا د سیلوا/ فیگوئرا و سفیر اسپانیا در دربار شاه عباس اول*، ترجمه غلامرضا سمیعی، تهران: نشر نو.
۵۱. قاضی، جواد، رضا خضری، سید احمد و عطارزاده، عبدالکریم (۱۳۹۲)، «مقایسه ساختار و اجزای ورودی بنای‌های مذهبی و غیرمذهبی کاشان در دوره قاجار»، *پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی*، سال چهل و ششم، شماره ۲، ۲۱۵-۲۳۵.
۵۲. کرزن، جورج ناتانیل (۱۳۸۰)، *ایران و قضیه ایران*، جلد دوم، ترجمه غلامعلی وحید مازندرانی، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.

۵۳. کرنگ، مایک و ثریفت، نایجل (۱۳۹۴)، *اندیشیان درباره فضا، ترجمه محمد عبداللهزاده*، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۵۴. کلانتر ضرابی، عبدالرحیم (۱۳۷۸)، *تاریخ کاشان، گردآوری ایرج افشار*، تهران: امیرکبیر.
۵۵. کلمر، زان (۱۳۸۵)، *کاشان در دایره المعارف اسلام، فرهنگ مردم، ترجمه پائیه آرنجبر محمدی*، ۱۹ و ۲۰، ۱۳-۱۰.
۵۶. کلمن، ناتانیل (۱۳۹۶)، *لوفور برای معماران، مجموعه اندیشمندان برای معماران*، جلد دوم، ترجمه سپیده برزگر، تهران: فکر نو.
۵۷. کیانی، محمد یوسف (۱۳۶۵)، *شهرهای ایران، نظری اجمالی در شهرسازی و شهرنشینی در ایران*، تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی.
۵۸. گرجی مهلبانی، یوسف و دیگران (۱۳۹۰)، «ارزیابی معماری همساز با اقلیم در خانه‌های کاشان»، *آرمان شهر، سال چهارم*، شماره ۷، ۳۱-۴۰.
۵۹. گلچین معانی، احمد (۱۳۷۴)، *مکتب و قوع در شعر فارسی*، مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد.
۶۰. محمدی، عرفان و مختاری، مهدیه (۱۳۹۷)، «بررسی تأثیر معماری سنتی بر معماری معاصر با نگاه بر معماری شهر کاشان»، *معماری‌شناسی*، سال اول، شماره ۲، ۱-۱۰.
۶۱. مزرعی، احمد (۱۳۹۴)، آیین‌های سنتی و سنت‌های آیینی در کاشان، کاشان: دعوت.
۶۲. مشکوتی، نصرت الله (۱۳۴۶)، «سرستانی در ربع مسکون با بغ تاریخی فین»، *هنر و مردم*، شماره ۵۸، ۱۵۸.
۶۳. موقر، حمیدرضا، رنجبر، احسان و پور جعفر، محمدرضا (۱۳۹۴)، «بازشناسی مفهوم محله در شهرهای کویری ایران»، *مطالعات معماری ایران*، سال اول، شماره ۸، ۳۵-۵۶.
۶۴. ناجی نصارآبادی، محسن (۱۳۸۷)، *فیض نامه، ترجمه ابوالقاسم نقیبی*، تهران، مدرسه عالی شهید مطهری.
۶۵. نجومیان، امیرعلی (۱۳۸۷)، «تحلیل نشانه‌شناختی خانه‌های تاریخی کاشان»، *نامه معماری و شهرسازی*، سال اول، شماره ۱، ۱۱۱-۱۲۶.
۶۶. نراقی، حسن (۱۳۴۳)، بنای تاریخی تاگرافخانه کاشان، *هنر و مردم*، ۲۹، ۲۱-۲۵.
۶۷. — (۱۳۴۵)، *تاریخ اجتماعی کاشان*، تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران.
۶۸. — (۱۳۸۲)، آثار تاریخی شهرستان‌های کاشان و نطنز، تهران: انجمن آثار و مفاخر فرهنگی.
۶۹. نصر، سید حسین (۱۳۷۳)، «عالیم خیال و مفهوم فضا در مینیاتور ایرانی»، *فصلنامه هنر*، شماره ۲۶، ۷۹-۸۶.
۷۰. نوابخش، مهرداد، شیرازی، محمد و آقامحمدی، قربانی (۱۳۹۳)، «نگرشی جامعه شناسانه بر معماری جلد سه سویه لوفور

- خانه‌های تاریخی کاشان»، هويت شهر، سال هشتم، شماره ۲۰، ۴۵-۵۴.
۷۱. وارثی، حمیدرضا، زنگی آبادی، علیرضا و وفایی، ابوذر (۱۳۸۵)، «سیر تحولات تاریخی و کابدی بافت قدیم کاشان»، فصلنامه کاشان شناخت، سال سوم، شماره ۱، ۱۲۷-۱۵۵.
۷۲. وامبری، آرمین (۱۳۸۱)، زندگی و سفرهای وامبری، ترجمه محمدحسین آریا لرستانی، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
73. Aronowitz, S. (2007), The Ignored Philosopher and Social Theorist: On the Work of Henri Lefebvre. *Situation: Project of the Radical Imagination*, 2 (1), 133–156.
74. Cohn, M. (2003), *Radical Space: Building the House of the People*. New York: Comel University Press.
75. de Certeau, M. (1984), *The Practice of Everyday Life*. Berkeley: University of California Press.
76. Elden, S. (2006), Some Are Born Posthumously: The French Afterlife of Henri Lefebvre. *Historical Materialism*, 14 (4), 185–202.
77. Goonewardena, K. (2008), Marxism and Everyday Life: on Henri Lefebvre, Guy Debord, and Some Others. In K.
78. Harvey, D. (1981), The Spatial Fix - Hegel, Von Thunen, and Marx. *Antipode*, 13 (3), 1–12.
79. Laurier, E., & Philo, C. (2007), 'A parcel of muddling muckworms': revisiting Habermas and the English coffee-houses. *Social & Cultural Geography*, 8 (2), 259–281.
80. Lefebvre, H. (1960) in Kofman, E., & Lebase, E. (2003), *Henri Lefebvre: Key Writings (Athlone Contemporary European Thinkers)*, (S. Elden, Ed.), London: Continuum.
81. Lefebvre, H. (1970), The urban revolution. (N. Smith, Trans.) (Vol. null), Minneapolis: University of Minnesota Press.
82. Lefebvre, H. (1973), Survival of capitalism: reproduction of the relations of Production. London: Allison & Busby.
83. Lefebvre, H. (1974), The production of space. (D. Nicholson-Smith, Trans.), Oxford: Blackwell Publishers Ltd.
84. Lefebvre, H. (1992), Rhythmanalysis: Space, Time and Everyday Life (Bloomsbury Revelations), (S. Elden, Trans.), New York: Continuum.
85. Lehtovuori, P., & Koskela, H. (2013), From Momentary to Historic: Rhythms in the Social Production of Urban Space, the Case of CalÇada De Sant'Ana, Lisbon. *The Sociological Review*, 61 (1), 124–143.
86. Madanipour, A. (1996), Design of Urban Space, An Inquiry into a Socio-spatial Process. New York: Wiley.
87. Merrifield, A. (1993), Place and Space: A Lefebvrian Reconciliation. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 18 (4), 516.
88. Merrifield, A. (2006), *Henri Lefebvre : a Critical Introduction*. New York: Routledge.
89. Prescott, H. (2011), *Rethinking Urban Space in Contemporary British Writing*. A thesis submitted for the degree of doctor of philosophy. The University of Birmingham, School of Arts and Law.
90. Shields, R. (1999), *Love and Struggle: Spatial Dialectics*. London: Routledge.
91. Simpson, P. (2008), Chronic everyday life: rhythmanalysing street performance1. *Social & Cultural Geography*, 9 (7), 807–829.
92. Schmider, V. (2012), *Living Belfast: Representations of the City in Glenn Patterson's Novels*, Thesis submitted in fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy. Humboldt-Universität zu Berlin, school of literature.